

1. deň (18. januára)

Prvý deň oktávy modlitieb za jednotu kresťanov. Navrhované témy sú: Ježišova modlitba: Aby boli jedno. Pôvod zvyku a význam jednoty.

Rozpoznávanie Krista v druhých.

18.01.2024

DNES sa začína oktáva za jednotu kresťanov. Počas týchto dní budeme spolu s celou Cirkvou hlbšie rozjímať nad niektorými slovami, ktoré povedal Ježiš pri Poslednej večeri a ktoré podnecujú túžbu po jednote.

Kristus po viac ako tridsiatich rokoch spoločného života s ľuďmi vedel, že „prišla jeho hodina odchodu z tohto sveta k Otcovi“ (Jn 13, 1). Jeho srdce, tvárou v tvár blížiacej sa zrade a bolesti, bolo pohnuté láskou k učeníkom: „Miloval ich až do krajnosti“. Preto nám niekoľko hodín pred svojím zatknutím odkázal tri dôležité dary, ktoré sú oveľa viac ako katechéza: umývanie nôh, dar Eucharistie a učenie vo Večeradle.

V Ježišovej dlhej reči pri Poslednej večeri, ktorú zaznamenal svätý Ján, sa modlí k Otcovi za jednotu tých, ktorí sa v priebehu storočí mali stať aj jeho učeníkmi: „Svätý Otče, zachovaj vo svojom mene tých, ktorých si mi dal, aby boli jedno, ako sme my jedno“ (Jn 17, 11). Počas tohto týždňa nás Cirkev vyzýva, aby sme sa spojili s jej synovskou modlitbou, aby sme urobili ďalší krok v stotožňovaní našich pocitov s

Kristovými a aby sme túto vrúcnu túžbu urobili svojou vlastnou.

Keď Pán vyslovil tieto slová –

„zachovaj tých, ktorých si mi dal“ -, jeho nasledovníkov nebolo veľa.

Evanjelium sa obmedzovalo na určitú geografickú a sociálnu oblasť.

V tej chvíli však Ježišovo srdce siaha oveľa ďalej a hľadá na celú Cirkev v priebehu storočí, s jej nádejami a ťažkosťami. Kristus sa modlí za našu jednotu, pretože predvída jej dôležitosť pre odovzdávanie viery a pre našu vlastnú dôveryhodnosť:

„Nemodlím sa len za týchto, ale za tých, čo uveria vo mňa skrze ich slovo: aby všetci boli jedno; ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal“ (Jn 17, 20-21).

Druhý vatikánsky koncil nás učí, že túžba „zmieriť všetkých kresťanov v jednote jednej Cirkvi Ježiša Krista presahuje ľudské sily a schopnosti.

Preto všetku svoju nádej vkladá do Kristovej modlitby za Cirkev“^[1].

Jednota je dar, ktorý dostávame od Boha. Preto Benedikt XVI pripomína, že „jednotu nemôžeme vytvoriť len vlastnými silami. Môžeme ju získať len ako dar Ducha Svätého“^[2].

Chceme, aby táto intenzívna Ježišova prosba k Otcovi v nás počas týždňa modlitieb za jednotu zaznela osobitným spôsobom. Všetky slová Božieho Syna sa snažia pohnúť našimi srdcami: máme ďalšiu príležitosť nechať sa nimi prekvapiť. Svätý Josemaría, oživovaný touto túžbou po jednote, tiež chcel, aby sa všetci veriaci Diela denne modlili v modlitbách tie isté slová nášho Pána: „*Ut omnes unum sint sicut tu Pater in me et ego in te*“.

BENEDIKT XVI spomenul pôvod tejto pobožnosti pri 100. výročí oktávy.

„Od jej počiatkov,“ vysvetlil, „sa objavila skutočne plodná intuícia. Bolo to v roku 1908: istý americký anglikán, ktorý neskôr vstúpil do spoločenstva Katolíckej cirkvi, (...) inicioval prorockú myšlienku oktávy modlitieb za jednotu kresťanov“^[3]. Táto iniciatíva sa postupne šírila, až ju o osem rokov neskôr chcel Benedikt XV rozšíriť na celú Katolícku cirkev^[4].

Dátumy oktávy sú od začiatku rovnaké: 18.-25. január. Bolo to stanovené kvôli symbolike oboch dní vo vtedajšom kalendári: „18. januára bol sviatok Petrovho stolca, ktorý je pevným základom a istou zárukou jednoty celého Božieho ľudu, zatiaľ čo 25. januára, vtedy aj dnes, sa v liturgii slávi sviatok Obrátenia svätého Pavla“^[5].

Na jednej strane si pripomíname poslanie, ktoré Kristus zveril Petrovi a prostredníctvom neho jeho

nástupcom: utvrďzovať vo viere všetkých jeho učeníkov. Na druhej strane nám obrátenie svätého Pavla naznačuje, že vzorom na dosiahnutie jednoty je osobné obrátenie, pohyb, ktorý sa môže uskutočniť len prostredníctvom osobného stretnutia so Zmŕtvychvstalým Kristom. Oba sviatky - Stolec svätého Petra a Obrátenie svätého Pavla - upriamujú náš pohľad na osobu Ježiša Krista, ktorý je v konečnom dôsledku tým, v ktorom budeme v budúcnosti všetci zjednotení.

Svätý Ján Pavol II pripomenul, že ekumenizmus - hnutie usilujúce sa o jednotu kresťanov - nie je ani nezáväznou úlohou, ani „iba *dodatkom*, ktorý sa pridáva k tradičnej činnosti Cirkvi“^[6]; naopak, ekumenizmus patrí k jej vnútornej misionárskej povahe a vychádza z hlbokého pochopenia úlohy, ktorú nám zanechal Kristus a za ktorú sa modlil k Otcovi pred svojím

umučením. „Jednota je naším spoločným poslaním; je podmienkou, aby sa Kristovo svetlo účinnejšie šírilo po svete a aby sa ľudia obrátili a boli spasení“^[7]. Je to cesta, na ktorej sme ako dobré deti pozvaní zúčastniť sa počúvaním Pánovho Ducha.

ROZLÚČKOVÁ REČ počas Poslednej večere nie je prvým prípadom, keď Ježiš vyzýva svojich učeníkov k jednote. Využívajúc rôzne okolnosti, už predtým ich upozornil, že sú povolaní uznávať jeden druhého za bratov a slúžiť si navzájom, pretože „je len jeden Majster (...), je len jeden Otec (...), je len jeden Lekár, Kristus“ (Mt 23, 8-10). Pápež František skutočne zdôrazňuje, že „pôsobením Ducha sme sa stali jedným s Kristom, synmi v Synovi, pravými ctiteľmi Otca. Toto tajomstvo lásky je najhlbším dôvodom jednoty, ktorá

spája všetkých kresťanov a ktorá je oveľa väčšia ako rozdelenia, ku ktorým dochádzalo v priebehu dejín. Z tohto dôvodu, keď sa pokorne približujeme k Pánovi Ježišovi Kristovi, približujeme sa aj jeden k druhému“^[8].

Druhý vatikánsky koncil konštatuje, že medzi dobrami, ktorými sa Cirkev buduje a žije, sa mnohé nachádzajú aj mimo jej viditeľných priestorov, ako napríklad „napísané Božie slovo, život milosti, viera, nádej a láska a niektoré vnútorné dary Ducha Svätého“^[9]. Vo všetkých týchto oblastiach je to tá istá pôsobiaca Kristova sila, ktorá nás všetkých pobáda k jednote. Ekumenizmus sa práve rôznymi spôsobmi usiluje o rast tohto spoločenstva až po úplnú a viditeľnú jednotu všetkých Ježišových nasledovníkov^[10]. Je preto skutkom spravodlivosti a lásky uznať Kristovo bohatstvo, ktoré je prítomné vo všetkých tých, ktorí - niekedy až

po vyliatie krvi - vydávajú svedectvo o ňom.

V tomto týždni za jednotu kresťanov prosíme nášho Pána Ježiša Krista, aby sme jeho túžbu po jednote Cirkvi prijali za svoju. Jednotu podporujeme, ak sa necháme osobne obrátiť k zmŕtvychvstalému Kristovi a vo svojom živote reprodukuje jeho spôsob bytia a konania, jeho túžbu byť otrokom všetkých (Mk 10, 44), aby sme s bratmi a sestrami nadviazali dialóg lásky. „Príklad Ježiša Krista nás vedie k dialógu; ten istý príklad nás učí, ako máme hovoriť s ľuďmi“^[11]. Počas celej oktávy vytrvalo vzývajme Ducha Svätého aj počas svätej Omše, aby nás „spojil v jednote“^[12] a aby sme sa všetci stali „v Kristovi jedno telo a jeden duch“^[13]. So synovskou dôverou zanechávame duchovné plody tohto týždňa modlitieb v rukách Márie, Matky Cirkvi, Matky všetkých kresťanov.

[1] *Unitatis redintegratio*, bod 24.

[2] Benedikt XVI, *Príhovor*, 19-VIII-2005.

[3] Benedikt XVI, *Audiencia*, 23-I-2008.

[4] Porov. Benedikt XV, *Romanorum Pontificum*, 25-II-1916.

[5] Benedikt XVI, *Audiencia*, 23-I-2008.

[6] Svätý Ján Pavol II, *Ut unum sint*, bod 20.

[7] Benedikt XVI, *Homília*, 25-I-2006.

[8] František, *Homília*, 25-I-2015.

[9] *Unitatis redintegratio*, bod 3.

[10] Porov. Benedikt XVI, *Príhovor*, 26-I-2006.

[11] Svätý Josemaría, *List 24-X-1965*, bod 15.

^[12] Druhá eucharistická modlitba.

^[13] Tretia eucharistická modlitba.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/1-den-18-
januara/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/1-den-18-januara/) (18.08.2025)